

Wielervrienden in het Zwarte woud.

Op zondag 4 augustus vertrokken 5 wielervrienden, Ber Fraats, Lambert Jeukens, Andre Janssen, William van der Coelen, Ed op den Camp en Jo Fraats als gastrijder, naar het Zwarte Woud. Op de foto slechts 4 deelnemers, de andere twee wilden liever nog niet in beeld.

Na een voorspoedige reis zonder last van enige vakantie drukte arriveerden we rond 15.00 uur in Todtnau. Dit dorp ligt aan de voet van de Feldberg. Ons hotel

is gelegen aan de buitenzijde van het dorp en komende vanuit het dorp moest er circa 1,5 km worden geklommen aan 6%. Na begroeting door de gastheer werden de kamers verdeeld en kon worden uitgepakt. Daar het inmiddels zonnig weer was, 's morgens had het behoorlijk geplensd, werd besloten om na een kleine maaltijd nog een korte kennismaking te doen met de omgeving, zie hier voorbereiding.

Gezien het tijdstip dat we terug moesten zijn in het hotel voor het avondeten, keuken sloot om 20.00 uur, konden we niet de route rijden welke ons door Cycletours was verstrekt. Na bestudering van de kaart werd besloten om een rit van circa 50 km te maken.

Vanuit het hotel vertrokken we richting Mambach waardoor de eerste 17km glooiend naar beneden liepen. In Mambach ging het richting Todtmoos en na het afdraaien begon het klimmen. De eerste kilometers met een stijgingspercentage van 3% a 4% werden niet als moeilijk ervaren maar uiteindelijk bleek het een klim van 11km te zijn met langere stukken van 8%. Op onderstaande foto zitten we in het eerste gedeelte van de klim.

Na een korte afdaling van 2km moest er nog 2,5 km aan 9% worden overwonnen. Hierna volgde een mooie afdaling van 10 km moesten we nog de laatste 3 km stijging naar het hotel doen waarna we in totaal 818 hoogtemeters konden noteren. Na ruim 2 uurtjes fietsen waren we op tijd terug om aan tafel te gaan. Hier waren de eerste ervaringen met de stijgingen in de omgeving het gesprek van de avond. Een beetje pech was dat de bar rond 21.00 uur sloot, zodat we onze laatste bestelling voor dat tijdstip moesten doen.

Op dag 2 werd besloten om de mooiste maar ook zwaarste rit te doen daar de weersvoorspelling later in de week regen aangaf. Vanuit het vertrek moesten we na een korte afdaling beginnen aan 8km klimmen naar de top van de **Notschrei** (1084M) met stukken van 10%. Na deze eerste klim was het iedereen duidelijk dat het een moeilijke dag zou gaan worden. Na een lange afdaling richting Kirchzarten begon de volgende uitdaging, 18 km klimmen richting de **Kandel**.

Tot aan Sankt Peter gaat het met gemiddeld 6% omhoog maar de laatste 9km zijn moeilijker met stukken van 11% om uiteindelijk op 1284m uit te komen. Deze klim werd door allen als moeilijk ervaren waarbij de warmte (36C) zeker een rol speelde. Na een moeilijke afdaling (nieuwe grindlaag) werd na een vlakker gedeelte besloten

te pauzeren en de inwendige mens flink te versterken. Na de pauze moest er weer worden geklommen over een lengte van 27km via Simonswald, Wildgutach naar Glashutte. Vooral de laatste 4 km met 8% a 9% waren zwaar. Uitpuffen zoals op de foto te zien is, was echter van korte duur.

Het ging nu via vals plat en een langere afdaling richting Hinterzarten voor onze laatste uitdaging, de Feldberg. Gezien de hitte hebben we echter voor de afdaling een tweede pauze ingelast om het vochtgehalte op peil te houden. 2 Grote bidons waren onvoldoende, zodat de halve liters Cola en het bijvullen van de bidons bijna noodzakelijk was. De klim richting top begon al in Bruderhalde en ging via het dorp Feldberg naar de top van de **Feldberg**.

Na een afdaling van 9 km richting hotel konden we na 121 km en 2700 hoogtemeters in de remmen knijpen en na een verkwikkende douche van een pilsje genieten. Hilarisch in de afdaling was de schaapsherder met zijn kudde. Het verkeer had hierdoor nogal wat oponthoud.

Na de zware 2^e dag werd besloten om op dag 3 een rustige rit te kiezen richting Wehr. Vanuit het hotel ging het afwaarts via Todtnau richting Geschwend. Hier begint een klim van 9 km met de laatste 4km aan gemiddeld 7% richting Sankt Blasien. Op de top volgde lachend de vraag of dit een rustige rit was.

Het vervolg richting Sankt Blasien naar Tiefenstein was een glooiende afdaling van 33km door het schitterende Albatal. Na Tiefenstein ging het, via 18km op en af met stijgingspercentages van soms 11% en een laatste afdaling van 8km, naar Wehr waar werd gepauzeerd. Na het versterken van de innerlijke mens ging het richting Todtmoos. Dit dorp werd na 17km bereikt na eerst vals plat en een langere klim van 7% langs het riviertje de Wehra, zie beneden, het laatste gedeelte voor het bereiken van Todtmoos.

Na Todtmoos volgende de laatste uitdaging van deze dag om na 5km de top van **Hochkopfhaus** (1079m) te bereiken. Na de afdaling van 10km en 3km klimmen konden we deze dag na 108km afsluiten.

Gezien de inspanningen van de laatste dagen hebben we dag 4 als rustdag ingelast. Om toch een idee te hebben van wat 18% aan klimmen betekent hebben we een deel van die rit met de auto gedaan en via de steile klim van Gohren, 5km met veel stukken van 18% is ook een beetje aan cultuur snuiven gedaan. O.a. een bezoek aan Sankt Blasien, met zijn mooie dom

en het bezichtigen van de eerste grootste koekoeksklok van de wereld in Triberg.

Bij het ontbijt op dag 5 bleek al snel dat alle weersverwachtingen voor die dag bijzonder slecht waren, veel regen. Na onderling overleg is toen besloten om deze dag niet meer te fietsen gezien het gevaar in de afdalingen van de geplande rit en na het ontbijt weer huiswaarts te keren.

De reis huiswaarts is voorspoedig verlopen, zij het dat in Colmar de voorrijder, Bèr, even de weg kwijt was. Hij wilde niet via de tunnel van St. Dié maar via de bergtop richting Nancy. Wat uiteindelijk na heen en weer slingeren door Colmar ook gelukt is. Al met al was het weer een geslaagde trip om op terug te zien.

Thuis bleek dat twee weekjes later onze reisleader, routeplanner, weerman en klimgeit zijn zestigste verjaardag vierde. De aankondiging spreekt voor zich.

